

Щодо вступу абітурієнтів з України. Згідно з даними з різних студентських та навчальних сайтів, рішення про навчання в країнах Прибалтики повинно бути прийнято за рік, саме стільки потрібно на підготовку віз та збору документів. Для вступу до вишу потрібно здати профільний екзамен з мови країни або англійської мови (можливий прийом сертифікатів TOEFL чи IELTS з рівнем не нижче B2). В 90% університетів навчання іноземних студентів ведеться англійською мовою. Також є можливість виграти грант на навчання. Найбільшою популярністю серед наших абітурієнтів користується Університет Тарту в Естонії [4].

Отже, можна сказати, що вища освіта в країнах Прибалтики має багато переваг, серед них :автономізація навчальних закладів; контроль за рівнем та якістю освіти; пришвидшення наукового розвитку. І як наслідок це призвело до покращення матеріальної бази університетів та інтеграції в європейську освітню систему.

Список використаної літератури

1. *Капранова В.А.* / Реформи вищого образования в странах Прибалтики / В.А. Капранова, Ф.Ф. Лахвич, Н.В. Суханкина. – Весті БДПУ. – №1 (55). – 2008. – С. 8-11.
2. *Карпенко О.В.* Introduction of Bolognese Principles in the Context of Education Service System Reformation in Baltic States (Latvia, Lithuania and Estonia) / О.В. Карпенко // Педагогіка і психологія. – Вісник НАПН України. – 3 (80). – С. 91-98.
3. *Конограй В. В.* Особливості реформування вищої педагогічної освіти Латвії в контексті впровадження принципів Болонської системи / В. В. Конограй [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?
4. Освіта за кордоном. Країни Прибалтики. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://simplex.in.ua/articles/baltic-edu>
5. Система вищого образования в странах Балтии [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.baltic-center.eu/Education/HighEducation/>

Юлія Дмитренко

УПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ПОЛОЖЕНЬ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ» ОЧИМА СТУДЕНТА-ПЕДАГОГА

«І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь»

Т. Г. Шевченко

Процес освіти наповнений безмежною кількістю постійних змін та удосконалень, які зумовлені вимогами часу. Адже зміни – це завжди розвиток, еволюція. Здавалося б, новий Закон України «Про вищу освіту» стане прикладом справжньої еволюції, європейським зразком та змінить на краще сучасний стан системи освіти. Але є певні труднощі. Всі роки незалежності ми прагнули Європи, високого рівня життя, але при цьому мало хто щось для цього дійсно робив. По суті, ЗУ «Про вищу освіту» має натяки на європейську систему освіти, але реалізація в нашій країні буде зовсім інша. Значна кількість положень в документі потребує доопрацювання й чіткого механізму його реалізації.

Починаючи від автономії ВНЗ, закінчуючи скороченням аудиторних годин та самостійним вибором студентів викладача та предметів. Так в ст.31 ЗУ «Про вищу освіту» йдеться про реорганізацію, ліквідацію ВНЗ суто на теоретичному рівні, без жодних наведених механізмів їх реалізації. Про автономію ВНЗ ст.32 ЗУ також замовчує, адже говориться про автономію лише як про явище. На жаль, в нашій країні загальні людські цінності відрізняються від Європи, на яку ми так рівняємося. Тому не є дивним, що для багатьох суспільних явищ ми ще не достатньо «зрілі».

Надати університетам повну автономію, не маючи під ногами чіткого механізму реалізації цього процесу, означає відкрити «скриньку Пандори». Й без того недосконала система виявить одразу свої найбільші недоліки. Це – система, яку ми роками ускладнюємо й ведемо до самознищення рано чи пізно. Але поки що вона є і ми в ній отримуємо певні знання, навички та вміння. Зменшення аудиторних годин, з одного боку, корисна реформа – зменшення навантаження на студентів та викладачів. Але завжди є інша сторона медалі. Велика частина студентів ще не готова до самостійної роботи, самоосвіти та самовдосконалення. Молодь потрібно навчити як це робити, потрібно змотивувати реальними фактами та власним прикладом, а головне – дати те виховання та досвід, який буде допомагати в житті реалізовувати в усіх сферах. Хто б що не говорив, а 5 років навчання в університеті не минули непоміченими у жодного з нас. Так чи інакше ми щось отримували, щось віддавали й накопичували.

Як студент-педагог, розумію, що одних лише знань, здобутих в університеті буде замало. Якщо ти не працюєш над собою сам – результату не буде. Але в школі своя система освіти та навчання, в університеті – зовсім інша. Студенти-педагоги мають розвиватися всебічно й вміти це робити самостійно. Адже учні дорослішають, змінюються й змінюється все довкола. А ти маєш встигати й відповідати цим вимогам.

Наче за таким принципом рухалися при створенні нового ЗУ «Про вищу освіту», а результат інакший. Якщо аналізувати всі фактори, то, починаючи з фінансової ланки й до соціальної, Україна не готова зараз рухатися в такому напрямку. Будь-яка реформа має бути обґрунтованою, логічною та точно розрахованою, якою б болісною вона не була. А зміни в законі мають бути саме такими. Свого часу навколо цих нововведень було дуже багато дискусій, обговорень. Але пересічний студент й зараз не має навіть приблизного уявлення про що в ньому йдеться. Частині молоді просто байдуже, вони йдуть туди, куди їх ведуть. Дуже прикро, що такі особи є й серед студентів-педагогів. Не можна стояти осторонь того, що безпосередньо стосується тебе самого, твого майбутнього, твоєї країни. А щоб студентство мало хоча б елементарні знання в цій сфері цьому повинно сприяти суспільство, університетське середовище та викладацький склад. На щастя, ми починаємо відходити від принципу навчання «викладач-стіна-студент». На мою думку, це просто процес передачі інформації. А от живе спілкування, суб'єкт-суб'єктна, виховуюча взаємодія вона дає свій результат. Так живе Європа, так там ведеться освітній процес й нам треба починати з цього.

Доки люди не почнуть працювати над собою, змінювати свій спосіб мислення та життя, доти й всі закони будуть лише на паперах. Європейський досвід для нас абсолютно відкритий, але треба вміти обирати найкраще з цього для себе та пристосовувати до нашого життя.